



ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Διαβούλευση: Σχέδιο προεδρικού διατάγματος «Κατηγορίες και Περιεχόμενο Χρήσεων Γης»

Υπουργείο: Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Φάση: Δημόσια διαβούλευση στο <http://www.opengov.gr/minenv/?p=8443>

Ημερομηνία: 28 Φεβρουαρίου 2017

ΣΧΟΛΙΑ

1. Άρθρο 2 – Αποκλειστική κατοικία

(α) Από το πρώτο άρθρο είναι εμφανές ένα γενικότερο πρόβλημα του σχεδίου π.δ., όπως και προηγούμενων π.δ. με το ίδιο θέμα: η αδυναμία διάκρισης ανάμεσα στις «χρήσεις γης» και επιμέρους εγκαταστάσεις. Έτσι, το σχέδιο π.δ. αντιμετωπίζει την ανάγκη να προβλέπει κάθε επιμέρους εγκατάσταση που συνοδεύει (ή είναι δυνατόν να συνοδεύσει) τις γενικές χρήσεις, όπως η κατοικία. Αυτό οδηγεί σε μεγάλη περιπλοκότητα, και ορισμένα περίεργα αποτελέσματα – π.χ., στην περίπτωση της «αποκλειστικής κατοικίας», δεν προβλέπεται η ειδική χρήση (36) των εγκαταστάσεων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας/ύδρευσης/φυσικού αερίου. Ακόμα και έτσι, δεν φαίνεται να έχουν συσχετιστεί οι επιμέρους ειδικές χρήσεις-εγκαταστάσεις με τις κατηγορίες δραστηριοτήτων που χρησιμοποιούνται στην περιβαλλοντική αδειοδότηση ή την Εθνική Ονοματολογία Οικονομικών Δραστηριοτήτων (Κ.Α.Δ. 2008) [πρβλ. Κανονισμό (ΕΚ) 1893/2006 για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE—αναθεώρηση 2, και υ.α. 1100330/1954/ΔΜ/2008 «Καθορισμός νέας Εθνικής Ονοματολογίας Οικονομικών Δραστηριοτήτων (Κ.Α.Δ. 2008) (Β' 2149), όπως ισχύουν].

(β) Για ουσιαστικούς και νομικούς λόγους, ένα παρόμοιο νομοθέτημα έπρεπε να είχε βασιστεί σε κατάλληλη μελέτη (στρατηγική ή άλλη), η οποία θα τεκμηριώνει αν κάποιες χρήσεις πρέπει να απομακρυνθούν από κάποιες άλλες. Το σχέδιο π.δ. – όπως ακριβώς και τα προηγούμενα νομοθετήματα με το ίδιο θέμα – ευνοεί ή αποθαρρύνει χρήσεις με ελάχιστη ή ανύπαρκτη τεκμηρίωση. Ιδανικά, η μελέτη αυτή θα επέτρεπε να εξεταστούν και άλλες παράμετροι, όπως η κοινωνική συνοχή, η κλιματική αλλαγή, η επάρκεια του αστικού πρασίνου, η κλιματική αλλαγή, ο θόρυβος, η ετοιμότητα για φυσικές καταστροφές. Δυστυχώς, όπως και στα προηγούμενα νομοθετήματα, η διάρθρωση των γενικών και ειδικών χρήσεων φαίνεται να έχει γίνει εμπειρικά, με μερικά απρόσμενα και δυσεξήγητα αποτελέσματα: π.χ., τα πλυντήρια-λιπαντήρια αυτοκινήτων (19) επιτρέπονται στην «γενική κατοικία» και τον «τουρισμό-αναψυχή», αλλά όχι στο «πολεοδομικό κέντρο», ενώ η εκπαίδευση (3) και οι πολιτιστικές εγκαταστάσεις (7) δεν φαίνεται να επιτρέπονται στην γενική χρήση του «τουρισμού-αναψυχής».

(γ) Σε κάθε περίπτωση, είναι θετική η πρόβλεψη της ειδικής χρήσης (32) (πράσινα σημεία) στην γενική χρήση της «αποκλειστικής κατοικίας», η οποία άλλωστε επιβάλλεται και από την αρχή της εγγύτητας (άρθρο 16 ν. 4042/2012). Ωστόσο, σύμφωνα με την ίδια λογική, θα μπορούσαν να επιτραπούν και οι αστικοί κήποι (40). Επίσης, στην λογική της προσαρμογής της κλιματικής αλλαγής (και μολονότι το θέμα διέπεται εν μέρει από ειδικές διατάξεις, π.χ. 14 παρ. 3 ν. 3468/2006, για τα φωτοβολταϊκά σε κτιριακές

εγκαταστάσεις), θα μπορούσε να ισχύσει το ίδιο για εγκαταστάσεις ΑΠΕ που χρησιμεύουν αποκλειστικά για αυτοπαραγωγή. Υπενθυμίζεται και η πρόσφατη ακύρωση της «παράλειψης έκδοσης της προβλεπόμενης από το άρθρο 4 του ν. 4203/2013 απόφασης του Υπουργού ...για την κατάρτιση Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης μικρών ανεμογεννητριών» (ΣΤΕ 303/2017 7μ.).

(δ) Θα πρέπει να προβλεφτεί και μία ειδική χρήση παρόμοια με την γενική χρήση του άρθρου 8 (ελεύθεροι χώροι – αστικό πράσινο), η οποία θα συνενώνει όλους εκείνους τους χώρους που απαιτεί μία ανοιχτή, βιώσιμη, και προσπελάσιμη σε όλους πόλη: πεζοδρόμια, πεζόδρομους, ποδηλατόδρομους, ελεύθερους μικρο-χώρους, πλατείες κοκ.. Η ειδική αυτή η χρήση θα πρέπει να προστεθεί σε όλες τις γενικές χρήσεις, εκτός από αυτές του άρθρου 8 (ελεύθεροι χώροι) και 16 (περιοχές προστασίας). Περαιτέρω, θα πρέπει να προβλεφτεί ότι η κατάρτιση της χρήσης αυτής (χωρίς άμεση αντικατάστασή της) απαγορεύεται (κατ' αναλογία με το άρθρο 18 παρ. 2 του σχεδίου π.δ., για τις κεραίες). Με τον τρόπο αυτό, όχι μόνο θα απεικονιζόταν η πραγματικότητα της πόλης, αλλά και θα περιοριζόταν το φαινόμενο διάφορων υποβαθμισμένων γειτονιών, όπου οι ελάχιστοι αναγκαίοι χώροι για τους πεζούς και τους περιπατητές είναι ανύπαρκτοι.

(ε) Υπάρχει μία εσφαλμένη αναφορά στο προοίμιο του άρθρου 1 («Ν. 1923»). Μάλλον πρόκειται για το ν.δ. της 17.7/16.8.1923 (Α' 228).

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23664>

2. Άρθρο 8 (Ελεύθεροι χώροι – Αστικό Πράσινο). Στην ελληνική πόλη, οι ελεύθεροι χώροι και οι χώροι αστικού πρασίνου είναι εξαιρετικά περιορισμένοι, και βρίσκονται υπό συνεχή πίεση. Συχνά, νόμιμες και αυθαίρετες παρεμβάσεις περιορίζουν de facto την κοινοχρησία, ενώ σε πολλές περιπτώσεις είναι εγκαταλελειμμένοι ή υποβαθμισμένοι. Η σημασία τους για την δημόσια υγεία και την βιωσιμότητα των πόλεων θα πρέπει κάποια στιγμή να αναδειχθεί σοβαρά. Πόσον μάλλον που τα προβλήματα αυτά έχουν επίσημα επισημανθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια (π.χ., Συνήγορος του Πολίτη, Η παρακώλυση της άσκησης του δικαιώματος στην κοινή χρήση των πεζοδρομίων, 1999). Κάποια στιγμή, θα ήταν πολύ χρήσιμο να αποκτήσει με κάποιο τρόπο νομική ισχύ και ο Ευρωπαϊκός Χάρτης για τα Δικαιώματα των Πεζών (European Charter for Pedestrian Rights, 1988).

Το άρθρο θα έπρεπε να έχει ως βασικό σκοπό την διαφύλαξη και την αναβάθμιση των ελεύθερων χώρων και του αστικού πρασίνου. Μερικές παρατηρήσεις προς την κατεύθυνση αυτή ακολουθούν:

(α) Το άρθρο θα ήταν πιο κατανοητό αν διαχωρίζονταν το αστικό πράσινο (εντός ή εκτός ρυμοτομικού σχεδιασμού) από τους υπόλοιπους κοινόχρηστους χώρους. Επίσης, πρέπει περαιτέρω να διαχωριστούν οι χώροι αστικού πρασίνου (και πάλι, εντός ή εκτός ρυμοτομικού σχεδιασμού) που υπάγονται στην δασική νομοθεσία, και οι υπόλοιποι χώροι αστικού πρασίνου.

(β) Η έννοια των «περιορισμένης έκτασης χρήσεων εστίασης και αναψυχής» θα πρέπει να προσδιοριστεί καλύτερα, και να περιοριστεί μόνο σε πλατείες και πεζοδρόμια. Οι ελεύθεροι χώροι γειτνιάζουν με άλλες γενικές κατηγορίες (π.χ., πολεοδομικό κέντρο ή γενική κατοικία), όπου οι χρήσεις αυτές θα είναι επιτρεπτές με λιγότερους περιορισμούς. Μόνο απολύτως προσωρινές χρήσεις πρέπει να επιτρέπονται σε πεζόδρομους. Σε όλες τις περιπτώσεις, προϋπόθεση των ειδικών χρήσεων θα πρέπει να είναι η μέγιστη δυνατή διασφάλιση της κοινοχρησίας και της διατήρησης (και, εφόσον είναι απαραίτητο, επέκτασης) του πρασίνου – με άλλα λόγια, η διασφάλιση της γενικής χρήσης. Θα πρέπει να εξεταστεί και ένας ποσοτικός περιορισμός, για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενων των πλατειών (και άλλων κοινόχρηστων χώρων) που έχουν μονίμως καταληφθεί.

(γ) Μολονότι αυτό δεν είναι δυνατόν με το π.δ., θα έπρεπε ιδανικά να περιοριστούν οι χρήσεις του άρθρου 20 ν. 4067/2012 που είναι επιτρεπτές σε όλους τους

κοινόχρηστους χώρους. Ειδικότερα, το αστικό πράσινο αδυνατεί να υποδεχθεί εγκαταστάσεις μέσω μαζικής μεταφοράς και εγκαταστάσεις τηλεθέρμανσης [άρθρο 20 παρ. 1 δ) και παρ. 2 δ) ν. 4067/2012]. Οι λυόμενες και προσωρινές κατασκευές [άρθρο 20 παρ. 1 γ) ν. 4067/2012] είναι συχνά στην πράξη μόνιμες, και θα έπρεπε να περιοριστούν αυστηρά σε ορισμένες υποβοηθητικές χρήσεις (π.χ., φύλαξη και συντήρηση του κοινόχρηστου χώρου). Σε όλες τις περιπτώσεις, θα πρέπει να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις στην κοινοχρησία και το περιβάλλον.

(δ) Η εμπειρία από υπόγειους χώρους στάθμευσης σε κοινόχρηστους χώρους με σημαντική βλάστηση είναι κακή. Οι σταθμοί αυτοί δεν θα έπρεπε να επιτρέπονται σε κοινόχρηστους χώρους με σημαντική βλάστηση, είτε είναι χαρακτηρισμένοι ως αστικό πράσινο, είτε όχι.

(ε) Οι αθλητικές εγκαταστάσεις δεν αποτελούν συνήθως ούτε κοινόχρηστους χώρους, ούτε χώρους πρασίνου. Στον παρόν άρθρο, έχουν θέση μόνο αν είναι κοινόχρηστες, και μόνο σε χώρους που δεν αποτελούν χώρους πρασίνου (εκτός αν δεν θίγεται η βλάστηση). Επιπροσθέτως, θα πρέπει να προσδιοριστεί η έννοια της «μικρής» αθλητικής εγκατάστασης, καθώς το σχέδιο π.δ. (σε αντίθεση με το προϊσχύον άρθρο 16 του ν. 4269/2014) δεν θέτει σχετικούς περιορισμούς. Μία αθλητική εγκατάσταση μπορεί να είναι «μικρή» σύμφωνα με την νομοθεσία για τα πολεοδομικά σταθερότυπα (πρβλ. ΦΕΚ Δ' 285/2004, όπου γίνεται λόγος για «αθλητικούς πυρήνες» κατηγορίας Α, Β, κοκ.), με την νομοθεσία για την περιβαλλοντική αδειοδότηση (κατηγορίας Α1, Α2, ή Β), ή πιθανώς με βάση κάποιο άλλο νομικό πλαίσιο.

(στ) Οι γωνιές ανακύκλωσης είναι μία σημαντική υποδομή για την σύγχρονη πόλη. Ωστόσο, ειδικά για χώρους πρασίνου, η πρόβλεψη κατάληψης έκτασης μέχρι και 15% είναι υπερβολική. Δεν θα έπρεπε μία ζωτική υποδομή της πόλης να θυσιάζεται για μία άλλη.

(ζ) Ειδικά οι κοινόχρηστοι χώροι που υπάγονται στην δασική νομοθεσία (π.χ., πάρκα και άλση του 3 παρ. 4 ν. 998/1979) θα πρέπει να μεταφερθούν γενική χρήση «περιοχές προστασίας» του άρθρου 16. Σημειώνεται επίσης ότι ορισμένοι χώροι αστικού πρασίνου, ειδικά στο κέντρο ορισμένων πόλεων, αποτελούν και αρχαιολογικούς χώρους.

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23665>

3. Άρθρο 14 (Ιδιαίτερες χρήσεις)

Όπως και στο προϊσχύον άρθρο 31 ν. 4269/2014, πρόκειται για μία ετερόκλητη γενική χρήση, η οποία συνενώνει κάτω από την ίδια ομπρέλα απολύτως ασύμβατες ειδικές χρήσεις: σταθμοί μετεπιβίβασης, εγκαταστάσεις εκρηκτικών υλών, ιππόδρομοι, λατομεία, εκθεσιακά κέντρα, στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Θα πρέπει να προστεθεί στο άρθρο η πρόβλεψη ότι οι περισσότερες από τις ειδικές αυτές χρήσεις δεν μπορούν να συνυπάρχουν, και όλες οι ασύμβατες χρήσεις αφαιρούνται υποχρεωτικά δυνάμει του άρθρου 18 παρ. 1 εδ. α' του σχεδίου π.δ.. Ιδανικά, οι εγκαταστάσεις που απαιτούν το σχεδιασμό χρήσεων γης για λόγους ασφαλείας [όπως οι εγκαταστάσεις που υπάγονται στην Οδηγία Seveso, πρβλ. και άρθρο 12 ν. α. 172058/2016 (Β' 354)] θα έπρεπε να απομονωθούν σε μία ιδιαίτερη γενική χρήση, διότι δεν είναι συμβατές με άλλες ειδικές χρήσεις. Για τα εκθεσιακά κέντρα (8.7), υπάρχει ήδη πρόβλεψη στα άρθρα 9, 10 και 12 του σχεδίου π.δ. (χονδρεμπόριο, και χαμηλή-μέση και υψηλή όχληση), ενώ τα κοιμητήρια-κέντρα αποτέφρωσης (44) έχουν ορθά ενταχθεί στις κοινωφελείς λειτουργίες και στην χαμηλή-μέση όχληση. Δεν προβλέπονται πλέον νεκροταφεία αυτοκινήτων (47) (πρβλ. π.δ. 116/2004, όπως ισχύει, για την εναλλακτική διαχείριση οχημάτων στο τέλος κύκλου ζωής τους).

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23669>

4. **Άρθρο 15 (Αγροτική χρήση).**

(α) Πρόκειται για μία νέα «γενική χρήση», η πρόβλεψη της οποίας αποτελεί μία καταρχήν θετική καινοτομία του σχεδίου π.δ.. Ωστόσο, σκοπός του π.δ. θα έπρεπε να είναι η διαφύλαξη του απαραίτητου χώρου για τις αγροτικές δραστηριότητες, με τον απαραίτητο διαχωρισμό από άλλες ασύμβατες γενικές και ειδικές χρήσεις. Αυτός μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν αφαιρεθεί η ειδική χρήση της «κατοικίας» από την αγροτική χρήση. Στην αντίθετη περίπτωση, δημιουργείται έμμεσα μία ακόμα γενική χρήση κατοικίας, η οποία θα καταλάβει σταδιακά τις αγροτικές εκτάσεις (μία ισχυρή τάση, εδώ και δεκαετίες, στον εξωαστικό χώρο), και η οποία τελικά δεν διαφέρει από την γενική χρήση του «Τουρισμού-Αναψυχής» (άρθρο 6 του σχεδίου π.δ.). Η ζώνη αυτή κατοικίας θα διακινδυνεύει ένα καθεστώς που προσιδιάζει σε εκτός σχεδίου δόμηση, χωρίς μάλιστα τους όρους και την προϋποθέσεις που προβλέπονται για την τελευταία (την εκτός σχεδίου δόμηση), και μάλιστα για περιοχές που πλέον έχουν ενταχθεί στον σχεδιασμό. Προτείνεται τουλάχιστον η αφαίρεση της κατοικίας [ειδική χρήση (1)] από την γενική «αγροτική χρήση».

(β) Στην γενική «αγροτική χρήση» έχει ενταχθεί και η υπ. αριθμόν (41) ειδική χρήση «ορυχεία-λατομεία-εξόρυξη». Καταρχάς, θα πρέπει να σημειωθεί ότι για τα λατομεία υπάρχει ιδιαίτερο πλαίσιο σχεδιασμού, το οποίο προβλέπει τον καθορισμό «λατομικών ζωνών» (πρβλ. άρθρο 3 ν. 1428/1984, όπως ισχύει): σύμφωνα με το πλαίσιο αυτό, μέσα στις περιοχές αυτές δεν είναι δυνατή η επέκταση του σχεδίου πόλεως και η ανέγερση κτισμάτων, με την εξαίρεση όσων αφορούν στην λατομική και ορισμένες ακόμα δραστηριότητες (άρθρο 3 παρ. 4 ν. 1428/1984, όπως ισχύει). Μάλιστα, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές ορισμένες διατάξεις με τις οποίες επεκτείνεται χρονικά η μεταβατική λειτουργία λατομείων εκτός των ζωνών αυτών, διότι με τον τρόπο αυτό αναιρείται «το σύστημα του νόμου για τη δημιουργία λατομικών περιοχών» (πρβλ. ΣτΕ Ολ. 705/2006). Ανεξάρτητα από το νομικό αυτό πλαίσιο, η ειδική χρήση «ορυχεία-λατομεία-εξόρυξη» είναι απολύτως ασύμβατη με την αγροτική χρήση, όπως και με την «κατοικία», ή τα «ξενοδοχειακά καταλύματα μέχρι 20 κλίνες» [δηλαδή τις ειδικές χρήσεις υπ. αριθμόν (1) και (16), οι οποίες επιτρέπονται στην γενική «αγροτική χρήση»]. Προτείνεται η αφαίρεση της ειδικής χρήσης (41) από την γενική αγροτική χρήση, και η θέσπιση ξεχωριστής γενικής χρήσης για τις εξορυκτικές δραστηριότητες, με παραπομπή στο ισχύον για αυτές νομικό πλαίσιο.

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23670>

5. **Άρθρο 16: Περιοχές προστασίας**

Το άρθρο σημειώνει τα εξής: «ακόμη δύναται να προτείνονται και περιοχές οι οποίες απαιτείται να υπαχθούν σε καθεστώς προστασίας – διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος και του τοπίου, για την εξισορρόπηση αστικών επιβαρύνσεων, σύμφωνα με τις σχετικές κατευθύνσεις (ευρωπαϊκές, εθνικές) και την τεκμηρίωση του σχεδιασμού». Η διατύπωση είναι υπερβολικά περιοριστική – θα πρέπει να επιτρέπεται η θέσπιση περιοχών προστασίας για οποιουδήποτε περιβαλλοντικούς, πολιτιστικούς ή ιστορικούς λόγους. Σε αναλογία με τις «περιοχές ειδικής προστασίας» (Π.Ε.Π.) του προϊσχύοντος άρθρου 4 παρ. 4 του ν. 2508/1997, υπάρχει μία έντονη ανάγκη για ευέλικτη θέσπιση τοπικών περιοχών προστασίας με οποιανδήποτε μορφή σχεδιασμού.

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23671>

6. **Άρθρο 18: Γενικές και μεταβατικές διατάξεις**

(α) Οι μεταβατικές διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 έχουν μία σειρά από ερμηνευτικά προβλήματα. Πρώτα-πρώτα, δεν είναι σαφές τι σημαίνει «προσαρμογή»

ενός σχεδίου «στις διατάξεις» του παρόντος. Το σχέδιο π.δ. δεν περιέχει ριζικά διαφορετικές γενικές ή ειδικές χρήσεις, και η «προσαρμογή» που απαιτείται θα είναι κυρίως ορολογική. Δεύτερον, η κύρωση της αυτοδίκαιης ακυρότητας είναι δρακόντεια: δεν είναι σαφές γιατί ένα ΓΠΣ που δεν προβλέπει «ορυχεία-λατομεία-εξορύξεις» στις αγροτικές περιοχές, πρέπει να οδηγηθεί σε ακυρότητα, με κίνδυνο να επανέλθει ένα πολύ χειρότερο για το περιβάλλον καθεστώς – όπως, π.χ., η εκτός σχεδίου δόμηση. Στις χειρότερες περιπτώσεις, θα υπάρξει επιδείνωση του χωροταξικού και πολεοδομικού καθεστώτος. Σε κάθε περίπτωση, η ακυρότητα συνεπάγεται τροποποίηση του πολεοδομικού ή χωροταξικού καθεστώτος, η οποία δεν μπορεί να γίνει «αυτοδικαίως», χωρίς να τηρηθούν κάποιες ελάχιστες απαιτήσεις (στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση, διαβούλευση, κοκ.). Ακόμα και αν γίνει δεκτή η ακυρότητα, δεν θα πρέπει να είναι «αυτοδίκαιη», διότι δεν κανείς δεν θα γνωρίζει με σαφήνεια τι ισχύει, και από πότε. Προτείνεται (κατ'ελάχιστον) είτε η ακυρότητα να μην είναι αυτοδίκαιη.

(β) Το σχέδιο π.δ. δείχνει μία ιδιαίτερη εύνοια προς τις κεραιές κινητής τηλεφωνίας (πρβλ. την παράγραφο 2 του άρθρου 18). Καμία άλλη ειδική χρήση δεν έχει παρόμοια μεταχείριση. Η εύνοια αυτή ενισχύεται ακόμα περισσότερο και από τις ισχύουσες διατάξεις για την νομιμοποίηση μη αδειοδοτημένων κεραιών (π.χ., άρθρο 126 ν. 4249/2014). Μολονότι υπάρχουν ειδικές διατάξεις, και το θέμα αυτό δεν μπορεί να επιλυθεί μόνο από ένα π.δ. με θέμα τις χρήσεις γης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν προκύπτει από πουθενά ότι οι κεραιές κινητής τηλεφωνίας δεν μπορούν ή δεν πρέπει να υπάγονται σε σχεδιασμό, ή σε περιορισμούς που σχετίζονται με τις χρήσεις γης. Μεταξύ πολλών άλλων κειμένων, σχετική σύσταση υπάρχει και σε Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Απριλίου 2009 σχετικά με τα προβλήματα υγείας που σχετίζονται με τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία (2008/2211(INI))]. Ενώσω η επιστημονική συζήτηση συνεχίζεται, θα πρέπει να δρομολογηθεί, με συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων, η μόνη ορθολογική λύση: μία μορφή σχεδιασμού του δικτύου κινητής τηλεφωνίας, με κατάλληλα κίνητρα και μέτρα βάσει της αρχής της πρόληψης που θα ελαχιστοποιήσουν την εγκατάσταση κεραιών και την έκθεση του κοινού στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία χωρίς να θίξουν την απρόσκοπτη παροχή σύγχρονων τηλεπικοινωνιών.

Μόνιμος σύνδεσμος σχολίου: <http://www.opengov.gr/minenv/?c=23673>

Περισσότερες πληροφορίες: Γιώργος Χασιώτης, Νομικός συντονιστής, WWF Ελλάς

WWF Ελλάς | Λεμπέση 21, Αθήνα 11743 | Τηλ: 210 33314893 | Email: g.chasiotis@wwf.gr



<http://www.facebook.com/WWFGreece>



http://twitter.com/WWF_Greece